

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Marií Tegérovou v právním případě

žalobkyně **AS ZIZLA VSKY v. o. s.**, IČO 284 90 738
sídlem Široká 36/5, Praha 1 – Josefov
insolvenční správce společnosti Clearing ICE a. s., IČO 251 03 415
sídlem Limuzská 2110/8, Praha 10 - Strašnice

zastoupená advokátem JUDr. Michalem Žižlavským
zapsaným v seznamu advokátů pod č. 01274
sídlem Široká 36/5, Praha 1 – Josefov

proti
žalovanému **[Žalovaný]**, xxx IČO xxx
místem podnikání xxx xxx

zastoupený advokátem Dr. JUDr. Miroslavem Zámeškou
zapsaným v seznamu advokátů pod číslem 08048
sídlem Na příkopě 957/23, Praha 1 – Staré Město

o zaplacení částky 15.496.891,62 Kč s příslušenstvím

takto:

- I. Žalovaný **je povinen** uhradit žalobkyni částku 10.196.719,69 Kč s úrokem z prodlení ve výši 7,75 % ročně z této částky, a to za dobu od 8. dubna 2011 do zaplacení, to vše do tří dnů od právní moci rozhodnutí. Co dozbytku se žaloba zamítá.
- II. Žalovaný **je povinen** uhradit žalobkyni k rukám jejího zástupce náklady řízení ve výši 330.550,22 Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou 20. ledna 2012 u zdejšího soudu se žalobkyně domáhá po žalovaném zaplacení částky 15.496.891,62 Kč s příslušenstvím. Uvedla, že 1. listopadu 2008 uzavřela společnost Clearing ICE a. s. s žalovaným smlouvu, na základě které se žalovaný zavázal přijímat do úschovy ve prospěch společnosti Clearing ICE a. s. peněžní prostředky a provádět platby z těchto peněžních prostředků podle pokynů společnosti Clearing ICE a. s. K tomu uvedla, že na základě této smlouvy přijal žalovaný do úschovy ve prospěch společnosti Clearing ICE a. s. peněžní prostředky v celkové výši 16.769.871,74 Kč a že z těchto peněžních prostředků vyplatil celkem 15.496.891,62 Kč, aniž by k tomu dostal od společnosti Clearing ICE a. s. písemný pokyn.
2. K tomu dodala, že tato částka sestává z (i) platby ve výši 80.859,80 Kč provedené 8. prosince 2008 ve prospěch účtu č. xxx/0600 vedeného u MONETA Money Bank a. s., (ii) platby ve výši 4.078.687,88 Kč provedené 18. března 2009 ve prospěch účtu č. xxx/5500 vedeného u Raiffeisenbank a. s., (iii) platby ve výši 2.039.343,94 Kč provedené 20. března 2009 ve prospěch účtu č. xxx/5500 vedeného u Raiffeisenbank a.s., (iv) platby ve výši 4.331.000 Kč provedené 7. května 2009 ve prospěch účtu č. xxx/5500 vedeného u Raiffeisenbank a. s., (v) platby ve výši 250.000 Kč provedené 25. června 2009 ve prospěch účtu č. xxx/5500 vedeného u Raiffeisenbank a. s., (vi) platby ve výši 340.000 Kč provedené 29. července 2009 ve prospěch účtu č. xxx/5500 vedeného u Raiffeisenbank a. s., (vii) platby ve výši 2.380.000 Kč provedené 28. srpna 2009 ve prospěch účtu č. xxx/5500 vedený u Raiffeisenbank a.s., (viii) platby ve výši 997.000 Kč provedené 22. prosince 2009 ve prospěch účtu č. xxx/0600 vedeného u MONETA Money Bank a. s., a (ix) platby ve výši 1.000.000 Kč provedené 22. prosince 2009 ve prospěch účtu č. xxx/5500 vedený u Raiffeisenbank a.s. Poznamenala, že platby provedené po 8. prosinci 2009 byly provedeny v době, kdy již bylo vůči společnosti Clearing ICE a. s. zahájeno insolvenční řízení, a kdy tudíž platila povinnost zdržet se nakládání s finančními prostředky této společnosti.
3. Žalovaný s tvrzeními žalobyně nesouhlasil a navrhl zamítnutí žaloby. Uvedl, že je pravdou, že 1. listopadu 2008 uzavřel se společností Clearing ICE a. s. smlouvu, na jejímž základě se žalovaný zavázal přijímat do úschovy ve prospěch společnosti Clearing ICE a. s. peněžní prostředky a provádět z těchto peněžních prostředků podle pokynů společnosti Clearing ICE a. s. platby. Dále uvedl, že je rovněž pravdou, že na jeho účet úschovy, tj. účet č. xxx/5500 vedený u Raiffeisenbank a. s., byly poté složeny peněžní prostředky v celkové výši 16.769.871,74 Kč. K tomu ovšem poznamenal, že není pravdou, že by tento účet úschovy byl žalovaným určen pouze pro úschovy složené ve prospěch společnosti Clearing ICE a. s., když byl využíván i pro úschovy složené ve prospěch jiných klientů žalovaného. Uzavřel, že částka 16.769.871,74 Kč představuje souhrn všech peněžních prostředků přijatých na tento účet úschovy s tím, že ne celá tato částka představuje peněžní prostředky složené k němu do úschovy ve prospěch společnosti Clearing ICE a. s., když jsou v ní započítány i peněžní prostředky složené k němu do úschovy i ve prospěch jiných klientů. Ještě uzavřel, že ne všechny žalobkyní uvedené platby provedené z tohoto účtu úschovy byly platby provedené na vrub peněžních prostředků společnosti Clearing ICE a. s., když některé z těchto plateb byly provedeny na vrub peněžních prostředků složených na tomto účtu k němu do úschovy ve prospěch jiných klientů.
4. Pokud jde o platbu ve výši 80.859,80 Kč provedenou 8. prosince 2008 ve prospěch účtu č. xxx/0600 vedeného u MONETA Money Bank a. s., potom uvedl, že tato platba byla skutečně provedena na vrub peněžních prostředků společnosti Clearing ICE a. s., ale že jde o platbu řádně provedenou v souladu se smlouvou z 1. listopadu 2008, když byla provedena na základě obvyklého písemného pokynu společnosti Clearing ICE a. s.

Chyba! Nenalezen zdroj odkazů.

5. Pokud jde o platbu ve výši 4.078.687,88 Kč provedenou 18. března 2009 ve prospěch účtu č. xxx/5500 vedeného u Raiffeisenbank a. s., platbu ve výši 2.039.343,94 Kč provedenou 20. března 2009 ve prospěch účtu č. xxx/5500 vedeného u Raiffeisenbank a.s. a platbu ve výši 4.331.000 Kč provedenou 7. května 2009 ve prospěch účtu č. xxx/5500 vedeného u Raiffeisenbank a. s., potom uvedl, že tyto platby nebyly provedeny na vrub peněžních prostředků společnosti Clearing ICE a. s. nýbrž na vrub peněžních prostředků společnosti JXXXR, spol. s r. o., IČO xxx, sídlem xxx, Slovenská republika. K tomu poznamenal, že na základě dohody z 18. března 2009 nabyla společnost JXXXR, spol. s r. o. od společnosti Clearing ICE a. s. peněžní prostředky ve výši 10.196.719,69 Kč, z nichž byly všechny tyto platby provedeny, a to opět na základě dohody z 18. března 2009.
6. Pokud jde o platbu ve výši 250.000 Kč provedenou 25. června 2009 ve prospěch účtu č. xxx/5500 vedeného u Raiffeisenbank a. s. a platbu ve výši 340.000 Kč provedenou 29. července 2009 ve prospěch účtu č. xxx/5500 vedeného u Raiffeisenbank a. s., potom uvedl, že tyto platby nebyly provedeny na vrub peněžních prostředků společnosti Clearing ICE a. s. K tomu poznamenal, že smlouva z 1. listopadu 2008 byla ukončena dohodou z 1. června 2009 k témuž dni ukončena.
7. Pokud jde o platbu ve výši 2.380.000 Kč provedenou 28. srpna 2009 ve prospěch účtu č. xxx/5500 vedený u Raiffeisenbank a.s., potom uvedl, že tato platba nebyla provedena na vrub peněžních prostředků společnosti Clearing ICE a. s. nýbrž na vrub peněžních prostředků společnosti IXXXR CZ s. r. o. v likvidaci, IČO xxx, sídlem xxx, České Budějovice. K tomu dodal, že 25. srpna 2009 byly ve prospěch společnosti IXXXR CZ s. r. o. složeny do jeho úschovy peněžní prostředky ve výši 892.500 Kč a ve výši 1.487.500 Kč a že 28. srpna 2009 byly tyto peněžní prostředky společnosti IXXXR CZ s. r. o. na její pokyn vyplaceny.
8. Pokud jde o platbu ve výši 997.000 Kč provedené 22. prosince 2009 ve prospěch účtu č. xxx/0600 vedeného u MONETA Money Bank a. s. a platbu ve výši 1.000.000 Kč provedené 22. prosince 2009 ve prospěch účtu č. xxx/5500 vedený u Raiffeisenbank a.s., potom uvedl, že tyto platby nebyly provedeny na vrub peněžních prostředků společnosti Clearing ICE a. s. nýbrž na vrub peněžních prostředků společnosti AXXX XXX XXXT, a. s. (dříve pod jménem AxxxT a. s.), IČO xxx, sídlem náměstí xxx. K tomu dodal, že 21. prosince 2009 byly ve prospěch společnosti AXXX XXX XXXT, a. s. složeny do jeho úschovy peněžní prostředky ve výši 2.000.000 Kč.
9. Poprvé bylo o nároku žalobkyně rozhodnuto rozsudkem zdejšího soudu č. j. 73 Cm 10/2012-230 z 28. ledna 2016 ve znění doplňujícího usnesení č. j. 73 Cm 10/2012-242 z 11. března 2016, a to tak, že bylo žalobě zcela vyhověno. Proti tomuto rozsudku zdejšího soudu podal žalovaný odvolání, o kterém rozhodl Vrchní soud v Praze, coby soud odvolací, svým usnesením č. j. 3 Cmo 136/2016-287 z 19. června 2017 tak, že napadený rozsudek zdejšího soudu zrušil a případ vrátil zdejšímu soudu k dalšímu řízení. Dospěl přitom k závěru, že nárok na náhradu škody způsobené advokátem v souvislosti s výkonem advokacie, je dán, jsou-li splněny tři předpoklady, a to (a) porušení povinnosti při výkonu advokacie, (b) vznik škody a (c) příčinná souvislost mezi porušením povinnosti a vznikem škody. Současně poznamenal, že zavinění nepředstavuje předpoklad pro vznik tohoto nároku na náhradu škody, neboť se jedná o případ tzv. objektivní odpovědnosti za škodu.
10. Na základě shodných tvrzení stran, skutečností zjištěných z provedených důkazů, jakož i ze skutečností obecně známých nebo známých zdejšímu soudu z jeho vlastní činnosti nebo z činnosti jiných soudů dospěl zdejší soud ke skutkovým závěrům, že žalobkyně je insolvenční správkyní společnosti Clearing ICE a. s., pročež je oprávněna uplatňovat nároky této společnosti (usnesení Městského soudu v Praze č. j. MSPH 93 INS 8756/2009-A-26 z 2. března 2010). Dále

Chyba! Nenalezen zdroj odkazů.

dospěl zdejší soud ke skutkovým závěrům, že 1. listopadu 2008 byla mezi společností Clearing ICE a. s. a žalovaným, coby advokátem, uzavřena smlouva, na základě které se žalovaný zavázal přijímat do úschovy ve prospěch společnosti Clearing ICE a. s. peněžní prostředky a provádět platby z těchto peněžních prostředků podle písemně udělených pokynů společnosti Clearing ICE a. s. (čl. II. a III. smlouvy o advokátní úschově z 1. listopadu 2008). Současně bylo ujednáno, že složení peněžních prostředků společnosti Clearing ICE a. s. do úschovy u žalovaného se bude dít jejich složením na účet č. xxx/5500 vedený u Raiffeisenbank a. s.

11. K tomu zdejší soud poznamenává, že dospěl rovněž ke skutkovému závěru, že dohodou z 1. června 2009 byla smlouva z 1. listopadu 2008 k 1. červnu 2009 ukončena (dodatek č. 2 ke smlouvě o advokátní úschově z 1. června 2009).
12. Pokud jde o platbu ve výši 80.859,80 Kč provedenou 8. prosince 2008 ve prospěch účtu č. xxx/0600 vedeného u MONETA Money Bank a. s., potom dospěl zdejší soud ke skutkovým závěrům, že tato platba byla provedena z peněžních prostředků společnosti Clearing ICE a. s. složených v úschově u žalovaného (shodná tvrzení obou stran), a to na základě nedatového písemného pokynu společnosti Clearing ICE a. s. (nedatovaná a nenadepsaná tabulka obsahující pokyny k provedení dvou plateb). K tomu zdejší soud poznamenává, že současně dospěl ke skutkovým závěrům, že tento písemný pokyn žalovanému udělil jménem společnosti Clearing ICE a. s. JUDr. M. J., narozený xxx, xxx Clearing ICE a. s. (nedatovaná a nenadepsaná tabulka obsahující pokyny k provedení dvou plateb v celkové výši 106.147,68 Kč; znalecký posudek JUDr. Jarmily Hanykové, CSc. vypracovaný 20. března 2019; účastnická výpověď JUDr. M. J.).
13. Pokud jde o platbu ve výši 4.078.687,88 Kč provedenou 18. března 2009 ve prospěch účtu č. xxx/5500 vedeného u Raiffeisenbank a. s., platbu ve výši 2.039.343,94 Kč provedenou 20. března 2009 ve prospěch účtu č. xxx/5500 vedeného u Raiffeisenbank a. s. a platbu ve výši 4.331.000 Kč provedenou 7. května 2009 ve prospěch účtu č. xxx/5500 vedeného u Raiffeisenbank a. s., potom dospěl zdejší soud ke skutkovým závěrům, že žalobou podanou 19. září 2008 u Medzinárodního obchodního rozhodcovského soudu se společnost Clearing ICE a. s. domáhala vůči společnosti Rxxx xxx xxxV a. s., IČO xxx, sídlem xxx xxx zaplacení částky 8.337.465 Kč a že rozhodčím nálezem z 5. února 2009 bylo Medzinárodním obchodním rozhodcovským soudem žalobě vyhověno a společnosti Rxxx xxx xxxV a. s. byla uložena povinnost zaplatit společnosti Clearing ICE a. s. částku 8.337.465 Kč s příslušenstvím a nahradit jí náklady rozhodčího soudního řízení (rozhodčí nález Medzinárodního obchodního rozhodcovského soudu vydaný 5. února 2009 v právním případě vedeném pod spisovou značkou 11/2008). Společnost Rxxx xxx xxxV a. s. následně splnila povinnost uloženou jí výše uvedeným rozhodčím nálezem, a to tak, že 17. března 2009 složila na účet úschovy č. xxx/5500 vedený u Raiffeisenbank a. s. částku 10.169.719,69 Kč, tj. částku 8.337.465 Kč včetně příslušenství (výpis z účtu č. xxx/0100 vedený u Komerční banky a. s. na jméno společnosti Rxxx xxx xxxV a. s. k 17. březnu 2009; přihláška pohledávky společnosti Rxxx xxx xxxV a. s. datovaná 31. března 2010; svědecká výpověď Mgr. P. Z.; svědecká výpověď Ing. Z. J.). K tomu zdejší soud poznamenává, že současně dospěl ke skutkovým závěrům, že výše uvedený rozhodčí nález byl později zrušen a že společnost Rxxx xxx xxxV a. s. uplatnila svoji pohledávku na vrácení zaplacené částky ve výši 10.169.719,69 Kč v insolvenčním řízení vedeném vůči společnosti Clearing ICE a. s.
14. Dále dospěl zdejší soud ke skutkovým závěrům, že se na společnost Clearing ICE a. s. obrátil zájemce o odkup pohledávky této společnosti za společností Rxxx xxx xxxV a. s., a to již v polovině roku 2008, tedy ještě před zahájením vymáhání této pohledávky ze strany společnosti Clearing ICE a. s. (zápis z jednání společnosti Clearing ICE a. s. konaného 1. srpna 2008). Poté, co společnost Clearing ICE a. s. vymohla tuto pohledávku za společností Rxxx xxx xxxV a. s., a poté, co jí tato pohledávka byla 17. března 2009 uhrazena složením do úschovy u žalovaného,

byla 18. března 2009 uzavřena dohoda mezi společnostmi Clearing ICE a. s., společností JXXXXR, spol. s r. o. a žalovaným, na základě které bylo s částkou 10.169.719,69 Kč naloženo tak, že co do výše 2.039.343,94 Kč byla použita k úhradě pohledávky společnosti Credit Clearing Center, a. s., IČO 358 39 651, sídlem Mlynské nivy 4959/48, P. O. Box 177, Bratislava, Slovenská republika, a tak, že co do zbytku byla ve dvou platbách vyplacena společnosti JXXXXR, spol. s r. o. (čestné prohlášení JUDr. M. J., narozeného xxx, datované 1. června 2012; dohoda datovaná 18. března 2009, včetně jejího překladu do českého jazyka; faktura č. 9110084 vystavená společností Credit Clearing Center, a. s. k 18. březnu 2009; nedatovaná a nenadepsaná tabulka obsahující pokyny k provedení dvou plateb v celkové výši 10.376.899,74 Kč; účastnická výpověď JUDr. M. J.). K tomu zdejší soud poznamenává, že se nepodařilo zjistit, zda je podpis JUDr. M. J. za společnost Clearing ICE a. s. obsažen na dohodě z 18. března 2009 padělaný (znalecký posudek JUDr. Jarmily Hanykové, CSc. vypracovaný 20. března 2019; účastnická výpověď JUDr. M. J.).

15. Pokud jde o platbu ve výši 250.000 Kč provedenou 25. června 2009 ve prospěch účtu č. xxx/5500 vedeného u Raiffeisenbank a. s. a platbu ve výši 340.000 Kč provedenou 29. července 2009 ve prospěch účtu č. xxx/5500 vedeného u Raiffeisenbank a. s., potom dospěl zdejší soud ke skutkovým závěrům, že 12. června 2009 byly na účet č. xxx/5500 vedený u Raiffeisenbank a. s. připsány peněžní prostředky ve výši 752.474 Kč (sdělení Raiffeisenbank a. s. datované 17. prosince 2015). K tomu zdejší soud poznamenává, že současně dospěl ke skutkovým závěrům, že tyto peněžní prostředky na tento účet složil J. Š., narozený xxx.

16. Pokud jde o platbu ve výši 2.380.000 Kč provedenou 28. srpna 2009 ve prospěch účtu č. xxx/5500 vedený u Raiffeisenbank a.s., potom dospěl zdejší soud ke skutkovým závěrům, že 1. června 2009 byla mezi žalovaným, coby advokátem, a společností IXXXXR CZ s. r. o. v likvidaci uzavřena smlouva na základě které se žalovaný zavázal přijímat do úschovy ve prospěch společnosti IXXXXR CZ s. r. o. v likvidaci peněžní prostředky a provádět platby z těchto peněžních prostředků podle písemně udělených pokynů společnosti IXXXXR CZ s. r. o. v likvidaci (čl. II. a III. smlouvy o advokátní úschově z 1. června 2009). Současně bylo ujednáno, že složení peněžních prostředků společnosti IXXXXR CZ s. r. o. v likvidaci do úschovy u žalovaného se bude dít jejich složením na účet č. xxx/5500 vedený u Raiffeisenbank a. s. Dále dospěl zdejší soud ke skutkovým zjištěním, že 25. srpna 2009 byly na účet č. xxx/5500 vedený u Raiffeisenbank a. s. připsány peněžní prostředky ve výši 892.500 Kč a ve výši 1.487.500 Kč (mimořádný výpis z účtu č. xxx/5500 vedený u Raiffeisenbank a. s. ke dni 25. srpna 2009). K tomu zdejší soud poznamenává, že současně dospěl ke skutkovým závěrům, že tyto peněžní prostředky na tento účet složila společnost Sxxx xxx xxxO s. r. o., IČO xxx, sídlem xxx xxx, která tím plnila na svůj dluh ve výši 1.487.500 Kč a ve výši 892.500 Kč vůči společnosti IXXXXR CZ s. r. o. v likvidaci (sdělení Československé obchodní banky, a. s. datované 11. prosince 2018; sdělení společnosti Sxxx xxx xxxO s. r. o. datované 11. ledna 2019, spolu s fakturami č. 07 a 09 vystavenými společností IXXXXR CZ s. r. o. v likvidaci a datovanými 1. června 2009; čestné prohlášení M.D.). Dále dospěl zdejší soud ke skutkovým závěrům, že 28. srpna 2009 byly tyto peněžní prostředky žalovaným vyplaceny z úschovy poukazáním ve prospěch účtu č. xxx/5500 vedeného u Raiffeisenbank a.s.

17. Pokud jde o platbu ve výši ve výši 997.000 Kč provedenou 22. prosince 2009 ve prospěch účtu č. xxx/0600 vedeného u MONETA Money Bank a. s. a platbu ve výši 1.000.000 Kč provedenou 22. prosince 2009 ve prospěch účtu č. xxx/5500 vedený u Raiffeisenbank a.s., potom dospěl zdejší soud ke skutkovým závěrům, že 21. prosince 2009 byly na účet č. xxx/5500 vedený u Raiffeisenbank a. s. připsány peněžní prostředky ve výši 2.000.000 Kč (sdělení Raiffeisenbank a. s. datované 17. prosince 2015). K tomu zdejší soud poznamenává, že současně dospěl ke skutkovým závěrům, že tyto peněžní prostředky na tento účet složila společnost AXXX XXX XXXT, a. s.

18. Protože jde o řízení, které bylo zahájeno před 1. lednem 2014, předepisuje zdejší soud, že se řídí § 3028 zákona č. 89/2012 Sb. a čl. II bodu 2. zákona č. 293/2013 Sb. a případ posuzuje podle právních předpisů účinných do 31. prosince 2013 a postupuje přitom podle právních předpisů účinných do 31. prosince 2013.
19. Podle § 261 odst. 1 zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník v platném znění (dále jako “obch. zák.”) platí, že úpravou obsaženou v obchodním zákoníku se řídí závazkové právní vztahy mezi podnikateli, jestliže je při jejich vzniku zřejmé s přihlédnutím ke všem okolnostem, že se týkají jejich podnikatelské činnosti.
20. Z § 566 odst. 1 obch. zák. se podává, že mandátní smlouvou se rozumí smlouva, na základě které na sebe jedna smluvní strana, mandatář, bere povinnost, že pro druhou smluvní stranu, mandanta, na jeho účet a za úplatu zařídí určitou obchodní záležitost uskutečněním právních úkonů jménem mandanta nebo uskutečněním jiné činnosti.
21. Podle § 567 odst. 1 obch. zák. platí, že mandatář je povinen postupovat při zařizování záležitosti s odbornou péčí.
22. Podle § 373 obch. zák. platí, že kdo poruší svou povinnost ze závazkového právního vztahu, je povinen nahradit škodu tím způsobenou druhé straně, ledaže prokáže, že porušení povinnosti bylo způsobeno okolnostmi vylučujícími odpovědnost.
23. Z § 374 odst. 1 obch. zák. se podává, že okolností vylučující odpovědnost se rozumí překážka, jež nastala nezávisle na vůli povinné strany a brání jí ve splnění její povinnosti, jestliže nelze rozumně předpokládat, že by povinná strana tuto překážku nebo její následky odvrátila nebo překonala, a dále, že by v době vzniku závazkového právního vztahu tuto překážku předvídala.
24. Podle § 524 odst. 1 zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník v platném znění (dále jako “obč. zák.”) platí, že větitel může svou pohledávku i bez souhlasu dlužníka postoupit jinému písemnou smlouvou.
25. Podle § 56 odst. 1 zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii v platném znění (dále jako “zák. o adv.”) platí, že advokát je oprávněn přijímat peníze a listiny do úschovy, ale že se přitom musí řídit i stavovskými předpisy. Z usnesení představenstva České advokátní komory č. 7/2004 Věstníku České advokátní komory se dále podává, že smlouva o úschově musí mít písemnou formu a musí v ní být jednoznačně identifikována osoba, pro kterou se úschova sjednává.
26. Podle §§ 153 odst. 1 a 154 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád v platném znění (dále jako “obč. soud. řád”) platí, že soud rozhoduje na základě zjištěného skutkového stavu věci, přičemž rozhodující je stav v době jeho vyhlášení.
27. Z § 151 odst. 1 obč. soud. řádu se podává, že v rozhodnutí, jímž se řízení u soudu končí, soud současně rozhodne i o povinnosti k náhradě nákladů řízení.
28. Podle § 142 obč. soud. řádu platí, že soud přizná účastníkovi řízení, který měl ve věci plný úspěch, náhradu nákladů potřebných k účelnému uplatňování nebo bránění práva proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl, přičemž v § 137 obč. soud. řádu se podává, že náklady řízení jsou zejména hotové výdaje účastníka a jeho zástupce, včetně soudního poplatku, ušlý výdělek účastníků a jejich zákonných zástupců, náklady důkazů, tlumočné, náhrada za daň z přidané hodnoty a, je-li zástupcem účastníka řízení advokát, tak ještě odměna za zastupování určená podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za

poskytování právních služeb (advokátní tarif) v platném znění (dále jako „adv. tarif“) a podle jejich ustanovení o mimosmluvní odměně.

29. Výše mimosmluvní odměny se podle § 6 odst. 1 adv. tarifu stanoví podle sazby mimosmluvní odměny za jeden úkon právní služby a podle počtu úkonů právní služby, které advokát v právní věci udělal. Sazba mimosmluvní odměny za jeden úkon právní služby činí 50.500 Kč, neboť podle § 8 odst. 1 adv. tarifu se za tarifní hodnotu považuje výše předmětu plnění, tj. částka 15.496.891,62 Kč a podle § 7 bodu 7 adv. tarifu činí sazba za jeden úkon právní služby v tarifní hodnotě přes 10.000.000 Kč částku 48.300 Kč a 40 Kč za každých započatých 100.000 Kč, o které hodnota převyšuje 10.000.000 Kč. Úkony právní služby, na něž se sazba mimosmluvní odměny vztahuje, jsou potom vyjmenovány v § 11 adv. tarifu.
30. Výše náhrady hotových výdajů se podle § 13 odst. 3 adv. tarifu stanoví částkou 300 Kč za jeden úkon právní služby.
31. Náhrada za daň z přidané hodnoty se advokátovi přiznává, pokud o ni požádá a pokud podle § 14a odst. 1 adv. tarifu předloží soudu osvědčení o registraci plátce daně z přidané hodnoty.
32. Vzhledem k tomu, že se žalobkyně domáhá po žalovaném zaplacení částky 15.496.891,62 Kč s příslušenstvím postupoval zdejší soud podle §§ 153 odst. 1 a 154 odst. 1 obč. soud. řádu a žalobě vyhověl jen co do částky 10.196.719,69 Kč. Dospěl totiž k závěru, že pouze co do této části bylo žalobkyní prokázáno, že se jednalo o peněžní prostředky složené do úschovy u žalovaného ve prospěch společnosti Clearing ICE a. s. a současně že s těmito peněžními prostředky nebylo po dobu trvání jejich úschovy ze strany žalovaného naloženo podle pokynu společnosti Clearing ICE a. s.
33. Vzhledem k tomu, že se žalobkyně domáhá po žalovaném zaplacení částky 15.496.891,62 Kč coby náhrady škody způsobené žalovaným společností Clearing ICE a. s. porušením své smluvní povinnosti ze smlouvy z 1. listopadu 2008, posoudil zdejší soud nejdříve, zda mezi společností Clearing ICE a. s. a žalovaným existoval smluvní závazkový právní vztah, z něhož by žalovanému plynula smluvní povinnost, jejíž porušení podle žalobkyně způsobilo společnosti Clearing ICE a. s. škodu. Mezi stranami přitom je nesporné, že 1. listopadu 2008 byla mezi společností Clearing ICE a. s. a žalovaným uzavřena smlouva, na jejímž základě na sebe žalovaný jakožto advokát vzal povinnost přijímat k sobě do úschovy peněžní prostředky společnosti Clearing ICE a. s. a povinnost tyto peněžní prostředky vyplácet podle písemných pokynů společnosti Clearing ICE a. s. Svým obsahem jde o smlouvu mandátní podle § 261 odst. 1 obch. zák. ve spojení s § 566 odst. 1 obch. zák., když touto smlouvou bylo mezi společností Clearing ICE a. s. a žalovaným ujednáno, že žalovaný za úplatu obstará pro společnost Clearing ICE a. s. určitou záležitost - konkrétně přijímání peněžních prostředků společnosti Clearing ICE a. s. do úschovy a provádění plateb z těchto peněžních prostředků na základě písemných pokynů společnosti Clearing ICE a. s., když obě smluvní strany byly v době jejího uzavření podnikateli ve smyslu § 2 odst. 2 písm. a) obch. zák. v případě společnosti Clearing ICE a. s., resp. ve smyslu § 2 odst. 2 písm. c) v případě žalovaného, a když bylo při jejím uzavření zřejmé, že ji jak společnost Clearing ICE a. s., tak i žalovaný uzavírají v rámci své podnikatelské činnosti. K tomu zdejší soud poznamenává, že ke stejnému závěru, tj. že mezi společností Clearing ICE a. s. a žalovaným byla platně sjednána mandátní smlouva podle § 261 odst. 1 obch. zák. ve spojení s § 566 odst. 1 obch. zák., dospěl i Vrchní soud v Praze ve svém usnesení č. j. 3 Cmo 136/2016-287 z 19. června 2017.
34. Dále zdejší soud předepisuje, že nárok na náhradu škody je v posuzovaném případě dán, jsou-li splněny předpoklady podle § 261 odst. 1 obch. zák. ve spojení s §§ 373 a 374 obch. zák., a to (a) porušení smluvní povinnosti, (b) vznik škody, (c) příčinná souvislost mezi porušením povinnosti

a vznikem škody a (d) neexistence okolnosti vylučující odpovědnost. Současně zdejší soud shodně s Vrchním soudem v Praze poznamenává, že zavinění nepředstavuje předpoklad pro vznik tohoto nároku na náhradu škody, neboť se jedná o případ tzv. objektivní odpovědnosti za škodu.

35. Pokud jde o vznik nároku na náhradu škody v souvislosti s provedením platby ve výši 80.859,80 Kč, potom dospěl zdejší soud k závěru, že žalobkyni tento nárok na náhradu škody nesvědčí. Jak totiž bylo v průběhu řízení zjištěno, tato platba byla učiněna na vrub peněžních prostředků společnosti Clearing ICE a. s. složených u žalovaného v úschově, byla však učiněna na základě písemně uděleného pokynu společnosti Clearing ICE a. s., když byla učiněna na základě písemného pokynu JUDr. M. J., xxx xxx.
36. Pokud jde o vznik nároku na náhradu škody v souvislosti s provedením platby ve výši 4.078,687,88 Kč, platby ve výši 2.039.343,94 Kč a platby ve výši 4.331.000 Kč, potom dospěl zdejší soud k závěru, že žalobkyni tento nárok svědčí. V průběhu řízení totiž bylo zjištěno, že žalovaný provedl tyto platby z peněžních prostředků ve výši 10.196.719,69 Kč, které byly v úschově u žalovaného složeny ve prospěch společnosti Clearing ICE a. s. společností Rxxx xxx xxxV a. s. Současně byl v rámci řízení zjištěno, že tyto platby byly žalovaným provedeny na základě dohody z 18. března 2009.
37. Uzavřením smlouvy z 1. listopadu 2008 na sebe vzal žalovaný povinnost zařizovat záležitosti společnosti Clearing ICE a. s., konkrétně přijímání peněžních prostředků do úschovy a provádění plateb z těchto prostředků na základě písemných pokynů společnosti Clearing ICE a. s., s odbornou péčí, kterou od něj coby advokáta, tedy právně vzdělané osoby, lze důvodně očekávat. Této své povinnosti žalovaný nedostál, provedl-li platby z úschovy na vrub peněžních prostředků ve výši 10.196.719,69 Kč společnosti Clearing ICE a. s. pouze na základě dohody z 18. března 2009. Zdejší soud se totiž neztotožnil s tvrzením žalovaného, že tato dohoda představuje ujednání mezi společností Clearing ICE a. s., společností JXXXR, spol. s r. o. a žalovaným, o postoupení pohledávky na výplatu těchto peněžních prostředků na společnost JXXXR, spol. s r. o. Ze samotného textu této dohody se totiž nepodává, jaká pohledávka je postupována; hovoří se v něm pouze o tom, že dlužník zinkasoval určitou pohledávku, a o tom, že jiné částky byly vyplaceny. Nezbyvá tak než uzavřít, že text této dohody nepředstavuje jasný a srozumitelný projev vůle postupitele postoupit určitou pohledávku, jak se vyžaduje v § 1 odst. 2 věty druhé obch. zák. ve spojení s § 524 odst. 1 obč. zák. Současně dospěl zdejší soud k závěru, že tato dohoda nepředstavuje svým obsahem ani pokyn společnosti Clearing ICE a. s. žalovanému k výplatě. Již z jazykového výkladu se totiž podává, že text obsažený v této dohodě se odvolává na jiný pokyn; navíc hovoří v minulém čase (arg. kupř. cit. *“Ak advokátska kancelária podľa pokynu CICE previedla úhradu...”*). Nezbyvá tedy než uzavřít, že text této dohody nepředstavuje ani pokyn žalovanému k provedení platby na vrub prostředků společnosti Clearing ICE a. s. K tomu zdejší soud poznamenává, že žalovaný jako osoba právně vzdělaná měla být s to při vynaložení odborné péče v míře, jakou by vynaložila jiná odborně vzdělaná osoba na místě žalovaného, rozpoznat, že dohoda z 18. března 2009 není způsobilým podkladem k provedení výše uvedených plateb na vrub peněžních prostředků společnosti Clearing ICE a. s.
38. Pokud jde o tento nárok, zdejší soud dospěl k závěru, že bylo prokázáno, že na účet úschovy přišla ve prospěch společnosti Clearing ICE a. s. částka 10.196.719,69 Kč. Současně dospěl zdejší soud ke skutkovému závěru, že tím, že žalovaný použil tyto peněžní prostředky společnosti Clearing ICE a. s. k provedení platby ve výši 4.078,687,88 Kč, platby ve výši 2.039.343,94 Kč a platby ve výši 4.331.000 Kč, pak tak učinil v rozporu se svou smluvní povinností (ze smlouvy z 1. listopadu 2008) a způsobil tím společnosti Clearing ICE a. s. škodu ve výši 10.169.719,69 Kč. A vzhledem k tomu, že žalovaný ani netvrdil (natož pak prokázal)

existenci okolnosti vylučující odpovědnost, dospěl zdejší soud k závěru, že u tohoto nároku jsou všechny předpoklady pro vznik nároku na náhradu škody ve výši 10.169.719,69 Kč, jak jsou vymezeny v § 261 odst. 1 obch. zák. ve spojení s §§ 373 a 374 obch. zák.

39. Pokud jde o vznik nároku na náhradu škody v souvislosti s provedením platby ve výši 250.000 Kč a platby ve výši 340.000 Kč, potom dospěl zdejší soud k závěru, že žalobkyni tento nárok na náhradu škody nesvědčí. V průběhu řízení sice bylo zjištěno, že žalovaný provedl obě platby z účtu úschovy, a to bez písemného pokynu společnosti Clearing ICE a. s., nebylo však žalobkyni prokázáno, že tyto platby byly provedeny na vrub peněžních prostředků společnosti Clearing ICE a. s. V rámci dokazování totiž bylo zjištěno, že žalovaný neměl pro každou úschovu vyčleněný samostatný účet úschovy, ale že užíval jeden účet úschovy pro skládání vícero úschov od různých klientů. K tomu zdejší soud poznamenává, že je sice otázkou, nakolik byla tato praxe žalovaného v souladu s advokátními předpisy, respektive s požadavkem náležité odborné péče advokáta, to však ničeho nemění na skutečnosti, že je na žalobkyni, aby prokázala, že tyto platby byly provedeny na vrub peněžních prostředků společnosti Clearing ICE a. s. Pouze po prokázání této skutečnosti totiž lze uvažovat o tom, porušil-li žalovaný provedením těchto plateb nějakou svou smluvní povinnost a vznikla-li tím společnosti Clearing ICE a. s. tomu odpovídající škoda. Mezi stranami je nesporné, že tyto platby byly provedeny z peněžních prostředků ve výši 752.474 Kč, které byly na účet úschovy složeny 12. června 2009. Rovněž bylo v rámci řízení zjištěno, že tyto peněžní prostředky byly do úschovy u žalobce složeny J. Š.. Žalobkyně však u tohoto nároku neprokázala, že tyto platby byly provedeny na úkor peněžních prostředků společnosti Clearing ICE a. s., když neprokázala, že peněžní prostředky ve výši 752.474 Kč byly do úschovy u žalovaného J. Š. složeny ve prospěch společnosti Clearing ICE a. s. Bez prokázání této skutečnosti nelze o případném vzniku nároku na náhradu škody uvažovat.
40. Pokud jde o vznik nároku na náhradu škody v souvislosti s provedením platby ve výši 2.380.000 Kč, potom dospěl zdejší soud k závěru, že žalobkyni tento nárok nesvědčí. V průběhu řízení sice bylo zjištěno, že žalovaný provedl obě platby z účtu úschovy, a to bez písemného pokynu společnosti Clearing ICE a. s., nebylo však zjištěno, že by tato platba byla provedena na vrub peněžních prostředků společnosti Clearing ICE a. s. V rámci dokazování totiž bylo zjištěno, že žalovaný neměl pro každou úschovu vyčleněný samostatný účet úschovy, ale že užíval jeden účet úschovy pro skládání vícero úschov od různých klientů. Jedním z těchto dalších klientů byla i společnost IXXXR CZ s. r. o. v likvidaci. Ve prospěch této společnosti byly 25. srpna 2009 připsány peněžní prostředky ve výši 892.500 Kč a ve výši 1.487.500 Kč, které do úschovy složila společnost Sxxx xxx xxxO s. r. o. Současně bylo zjištěno, že platba ve výši 2.380.000 Kč byla žalovaným provedena na vrub peněžních prostředků složených ve prospěch společnosti IXXXR CZ s. r. o. v likvidaci a na písemný pokyn této společnosti.
41. Pokud jde o vznik nároku na náhradu škody v souvislosti s provedením platby ve výši 997.000 Kč a platby ve výši 1.000.000 Kč, potom dospěl zdejší soud k závěru, že žalobkyni tento nárok na náhradu škody nesvědčí. V průběhu řízení sice bylo zjištěno, že žalovaný provedl obě platby z účtu úschovy, a to bez písemného pokynu společnosti Clearing ICE a. s., nebylo však žalobkyni prokázáno, že tyto platby byly provedeny na vrub peněžních prostředků společnosti Clearing ICE a. s. Jak zdejší soud uvedl již výše, v rámci dokazování totiž bylo zjištěno, že žalovaný neměl pro každou úschovu vyčleněný samostatný účet úschovy, ale že užíval jeden účet úschovy pro skládání vícero úschov od různých klientů. K tomu zdejší soud poznamenává, že je sice otázkou, nakolik byla tato praxe žalovaného v souladu s advokátními předpisy, respektive s požadavkem náležité odborné péče advokáta, to však ničeho nemění na skutečnosti, že je na žalobkyni, aby prokázala, že tyto platby byly provedeny na vrub peněžních prostředků společnosti Clearing ICE a. s. Pouze po prokázání této skutečnosti totiž lze uvažovat o tom, porušil-li žalovaný provedením těchto plateb nějakou svou smluvní povinnost a vznikla-li tím

Chyba! Nenalezen zdroj odkazů.

společnosti Clearing ICE a. s. tomu odpovídající škoda. Mezi stranami je nesporné, že tyto platby byly provedeny z peněžních prostředků ve výši 2.000.000 Kč, které byly na účet úschovy složeny 21. prosince 2009. Rovněž bylo v rámci řízení zjištěno, že tyto peněžní prostředky byly do úschovy u žalobce složeny společností AXXX XXX XXXT, a. s. Žalobkyně však u tohoto nároku neprokázala, že tyto platby byly provedeny na úkor peněžních prostředků společnosti Clearing ICE a. s., když neprokázala, že peněžní prostředky ve výši 2.000.000 Kč byly do úschovy u žalovaného společnosti AXXX XXX XXXT, a. s. složeny ve prospěch společnosti Clearing ICE a. s. Bez prokázání této skutečnosti nelze o případném vzniku nároku na náhradu škody uvažovat.

42. Vzhledem k tomu, že zdejší soud dospěl k závěru, že co do výše 10.196.719,69 Kč je nárok žalobkyně důvodný, jakož i vzhledem k tomu, že žalobkyně vyzvala žalovaného k uhrazení této částky nejpozději do 7. dubna 2011, přiznal žalobkyni i úrok z prodlení, když všechny předpoklady pro jeho přiznání, jak jsou uvedeny v § 261 odst. 1 obch. zák. ve spojení s § 369 odst. 1 obch. zák.; výši úroku stanovil v souladu s § 1 nařízení vlády č. 142/1994 Sb.
43. Protože se jedná o rozhodnutí, kterým se řízení u zdejšího soudu končí, postupoval soud dále podle § 151 obč. soud. řádu a rozhodl o povinnosti k náhradě nákladů soudního řízení. Postupoval přitom podle § 142 odst. 1 obč. soud. řádu ve spojení s § 137 obč. soud. řádu a přiznal žalobkyni právo vůči žalovanému na náhradu nákladů řízení, neboť žalobkyně měla ve věci úspěch a vznikly jí během řízení v souvislosti s účelným uplatňováním jejich práva náklady. Míra úspěchu žalobkyně byla 31,6 %, když žalobkyně byla úspěšná v části 10.196.719,69 Kč, tj. 65,8 % z částky 15.496.891,62 Kč a když žalobkyně byla neúspěšná v části 5.300.171,93, tj. 34,2 % z částky 15.496.891,62 Kč. Vzhledem k těmto skutečnostem soud přiznal žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 330.550,22 Kč, tj. 31,6 % z částky 1.046.045 Kč, sestávající z odměny zástupci žalobkyně, advokátovi, za dvacet úkonů právní služby (převzetí a příprava zastoupení na základě smlouvy o poskytnutí právních služeb podle § 11 odst. 1 písm. a) adv. tarifu, 4x písemné podání nebo návrh ve věci samé podle § 11 odst. 1 písm. d) adv. tarifu, 13x účast na jednání před soudem za každé 2 započaté hodiny podle § 11 odst. 1 písm. g) adv. tarifu) ve výši 858.500 Kč, spolu s náhradou hotových výdajů za tyto úkony právní služby ve výši 6.000 Kč a náhradou za daň z přidané hodnoty ve výši 21 % z částky 864.500 Kč, tj. 181.545 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání k Vrchnímu soudu v Praze (§ 201 obč. soud. řádu), a to ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení tohoto usnesení. Odvolání se podává u Městského soudu v Praze.

Praha, 4. července 2019

JUDr. Marie Tegérová

samosoudkyně